

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 sierpnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Andrzej Westphal

Protokolant: st. sekr. sąd Katarzyna Chudzińska

po rozpoznaniu w dniu: 1 sierpnia 2019r. w T.

sprawy z powództwa : (...) Bank S.A. z siedzibą w W.

przeciwko: A. G. i B. G.

o zapłatę

I. zasądza solidarnie od pozwanych A. G. i B. G. na rzecz powoda (...) Bank S.A z siedzibą w W. kwotę 108.608,26 zł (sto osiem tysięcy sześćset osiem 26/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 10 lipca 2018r. do dnia zapłaty,

II. zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 10.848,00 zł (dziesięć tysięcy osiemset czterdzieści osiem) z tytułu zwrotu kosztów procesu,

III. oddala wniosek pozwanych o rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty .

Sygn. akt I C 1658/18

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. złożył pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko A. G. i B. G. o solidarną zapłatę kwoty 108.608,26 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów procesu .

W odpowiedzi na pozew z dnia 30 października 2018r. pozwani wnosili o skierowanie stron do mediacji w celu wypracowania harmonogramu ratalnej spłaty kwoty będącej przedmiotem postępowania . Wyrazili wolę zawarcia ugody przed mediatorom . Deklarowali ,że ich sytuacja materialna na dzień sporządzenia odpowiedzi na pozew pozwala na regularną wpłatę na rzecz powoda kwoty 1.000 zł (k. 35 – 36) .

Sąd skierował strony na mediację , ale nie doprowadziła ona do zawarcia porozumienia (k. 94) .

Sąd ustalił, co następuje :

W dniu 3 grudnia 2015r. między stronami została zawarta umowa pożyczki numer (...) . Z powodu braku terminowego regulowania rat powstało zadłużenie . W związku z tym w dniu 20 czerwca 2018r. zobowiązanie stało się wymagalne w całości. Pismem z dnia 22 czerwca 2018r. pozwani zostali wezwani do zapłaty . Zadłużenie nie zostało spłacone . Na dochodzą pozwem zaległość składały się : niespłacony kapitał – 104.245,91 zł, odsetki umowne – 3.053,22 zł, odsetki umowne za opóźnienie – 1.309,13 zł.

okoliczności niesporne ,

Obecnie pozwani utrzymują się z dochodów pozwanej . Zajmuje się na obsługą gastronomiczno – rozrywkową różnego rodzaju uroczystości np. wesel , biesiad. Nie ma swojej restauracji.

Pozwani są ubezpieczeni w KRUS jako rolnicy . Mieli dwa gospodarstwa rolne. Jedno z nich przekazali synowi. Pozwani nadal prowadzoną tam działalność rolniczą . Pracę z tym związaną wykonuje pozwany. Syn stron przebywa za granicą i tam pracuje . Działalność rolnicza polega na hodowli bydła rzeźnego . Obecnie obejmuje ona 43 sztuki tych zwierząt. Ostatni raz pozwany sprzedawał bydło w sierpniu 2018r. W sumie było to 47 zwierząt , za które otrzymał łącznie około 66.000- 71.000 zł. Pozwany nie musi kupować byków , gdyż otrzymuje je od zakładów w celu odchowania .

Do gospodarstwa syna należy 1,5 ha gruntów. Pozostałą ziemię pozwani musieli sprzedać zanim przekazali mu gospodarstwo . Sprzedaż miała miejsce w latach 2016- 2017 . Pozwani sprzedali też grunty z tego gospodarstwa którego nadal są właścicielami . Wszystkie pieniądze z tych transakcji zostały przeznaczone na uregulowanie zobowiązań kredytowych wobec Banku Spółdzielczego w B. oraz (...). Po sprzedaży gruntów rolnych pozostała działka siedliskowa na której znajdują się budynki mieszkalne i gospodarcze . Tam właśnie jest prowadzona hodowla zwierząt. Nie było potrzeby ,żeby sprzedawać tę działkę , gdyż pieniądze uzyskane ze sprzedaży pozostałych gruntów wystarczyły na uregulowanie zobowiązań wobec tych dwóch banków.

Pozwani dzierżawią 17 ha gruntów w celu uprawy kukurydzy na karmę dla byków. Zajmują się ich hodowlą ,żeby mieć pieniądze na spłatę zobowiązań . Syn nie kwestionuje tego ,że pozwani dysponują środkami ze sprzedaży byków.

Pozwani mają także pełnoletnią córkę . Dotychczas nie otrzymała ona od nich żadnego przysporzenia majątkowego. Planują przekazać jej w przyszłości tę nieruchomości , która nadal jest ich własnością .

dowód : przesłuchanie pozwanych k. 125 v - 126 v ,

Pozwani zawarli z powodowym bankiem jeszcze dwie inne umowy pożyczek , oprócz tej , z której wynikają żądania objęte niniejszym pozwem :

- nr (...) z dnia 4 listopada 2015r. , na kwotę 78.919,41 zł

- nr (...) z dnia 2 grudnia 2015r. , na kwotę 120.551,66 zł ,

dowód: przesłuchanie pozwanych k. 126 – 126 v , umowa pożyczki k. 39 – 47 , harmonogram spłaty pożyczki k. 48 , dyspozycja uruchomienia pożyczki/kredytu k. 49 ,

Od dnia 19 września 2018r. wobec pozwanego prowadzone są przez komornika dwa postępowania egzekucyjne na rzecz wierzyciela – Przedsiębiorstwa Handlu Zagranicznego (...) sp. z o.o. w B.:

- sygn.. akt Km 1728/18 - należność główna wynosi 1.567,02 zł , odsetki od dnia 19 września 2018r. – 299,37 zł , koszty procesu – 647,00 zł, koszty zastępstwa w egzekucji – 225,00 zł, koszty klauzuli 240,00 zł, opłata egzekucyjna – 485,89 zł.

- sygn. akt Km 1778/18 - należność główna wynosi 1.186,09 zł, odsetki od dnia 19 września 2018r. – 271,66 zł, koszty procesu – 227,00 zł, koszty zastępstwa w egzekucji – 225,00 zł, koszty klauzuli -120,00 zł, opłata egzekucyjna – 373,11 zł.

Prowadzona jest także egzekucja komornicza , na rzecz wierzyciela C. z tytułu zaległości w kwocie 8.000 zł za dostawy paliwa .

Pozwany jest umówiony z jednym z komorników , że będzie płacić tyle , na ile go stać . Niekiedy jest to kwota 1.500 zł , a innym razem – 500 zł.

dowód : przesłuchanie powodów k. 156 – 156 v , zawiadomienia o wszczęciu egzekucji k. 50 i k. 51 ,

Pozwany posiada zadłużenie z tytułu nakazu zapłaty o sygnaturze Nc-e 13 83549/18 . Pismem z dnia 28 września 2018r. zatytułowanym (...) został wezwany do zapłaty z tego tytułu kwoty 6.915,65 zł w terminie do 12 października 2018r.

dowód: pismo k. 52 ,

W dniu 22 czerwca 2018r. zostały wystawione tytuły wykonawcze na rzecz wierzyciela –Urzędu Gminy R. z siedzibą w W. na kwoty :

- 231,00 zł z tytułu podatku rolnego za rok 2017,

- 83,00 zł z tytułu podatku rolnego za rok 2018 .

dowód: tytuły wykonawcze k. 53 - 54 ,

W dniu 25 czerwca 2018r. został wystawiony tytuł wykonawczy na rzecz wierzyciela – Urzędu Gminy R. z tytułu zaległości w opłatach za gospodarowanie odpadami . Dotyczą one okresu od stycznia 2017r. do kwietnia 2018r. Pierwsza zaległość wynosi 11,60 zł , a kolejne – po 27,00 zł.

dowód: tytuł wykonawczy k. 61 – 62,

W dniu 20 lipca 2018r. został wystawiony tytuł wykonawczy na rzecz KRUS z tytułu ośmiu zaległości comiesięcznych w kwotach po 82,00 zł za okres od października 2017r. do czerwca 2018r.

dowód: tytuł egzekucyjny k. 55 – 56 v ,

W dniu 1 października 2018r. Naczelnik Urzędu Skarbowego w W. dokonał dwóch zajęć rachunku bankowego pozwanego w Banku Spółdzielczym w B. w celu wyegzekwowania kwot objętych tytułami wystawionym w administracyjnym postępowaniu egzekucyjnym .

dowód: zajęcia rachunku bankowego k. 57 – 60 ,

Nakazem zapłaty z dnia 31 sierpnia 2018r. wydanym w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy w Wąbrzeźnie orzekł ,że pozwana A. G. ma zapłacić na rzecz (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w G. kwotę 10.474,28 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od 14 sierpnia 2018r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2.492,00 zł z tytułu kosztów procesu .

dowód : nakaz zapłaty k. 63,

W dniu 4 czerwca 2018r. Sąd Rejonowy w Toruniu – Wydział Gospodarczy wydał nakaz zapłaty w którym nakazał pozwanemu B. G. zapłatę na rzecz powoda K. S. kwoty 25.558,19 zł z odsetkami ustawowymi od kwot i dat wymienionych w tym nakazie oraz kwotę 2.787,00 zł. z tytułu zwrotu kosztów procesu .

dowód : nakaz zapłaty k. 64 ,

Pozwany zawarł umowy leasingu :

- w dniu 2 września 2012r. , której przedmiotem był ciągnik rolniczy marki (...),

- w dniu 9 sierpnia 2016r. , której przedmiotem były : agregat uprawowo- siewny , brona wirnikowa i siewnik ,

Obecnie wszystkie te maszyny zostały zwrócone . Zaległości z tytułu umów leasingowych nadal istnieją .

dowód : przesłuchanie pozwanych k. 126 – 126 v , umowy leasingu k. 65 , k. 67 – 70 , k. 73 – 79 , harmonogramy spłat k. 66 – 66 v , k. 71 - 72, k. 80,

W roku 2017r. pozwany poniósł stratę w wysokości 2.920,79 zł , a w 2018 – 20.994,73 zł.

dowód : (...) Księga P. i Rozchodów k. 81 - 84 ,

Pozwani regulują rachunki za energię elektryczną . Za oba gospodarstwa wynoszą one około 700 zł. Część tego kosztu część pokrywa syn pozwanych . Na nich wypada 500 zł. W maju , gdy pozwana obsługiwała Komunie , to rachunek za prąd wyniósł 1.500 zł. Nie ma zaległości w tych rachunkach . Nie ma ich także , gdy chodzi o zapłatę za wodę . Wywóz szamba ma miejsce dwa razy w roku . Każdorazowo jest to koszt 300 zł.

Pozwany kupuje leki na nadciśnienie i nerki , na co wydaje 300 zł miesięcznie . Pozwany ma ograniczenia ruchowe .Czeka na wymianę obu stawów biodrowych.

Pozwana ma problemy gastrologiczne . Koszt leków nie jest duży . Do lekarza chodzi w ramach NFZ.

Pozwani nie mają emerytur , ani rent rolniczych . Przekazanie synowi gospodarstwa nie miało związku z tymi świadczeniami .

Aktualna suma zadłużeń pozwanych wynosi około 350.000 zł.

dowód: przesłuchanie pozwanych k. 126 – 126 v .

Sąd zważył, co następuje :

Strony łączyła umowa pożyczki . W przypadku , gdy jest ona udzielana przez bank , jej podstawę prawną stanowią przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. prawo bankowe (tekst jednolity – Dz. U z 2018r. , poz. 2187) . Zgodnie z jej art. 78 do umów pożyczek pieniężnych zawieranych przez bank stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zabezpieczenia, spłaty i oprocentowania kredytu. Kredytu dotyczy natomiast art. 69 tej ustawy . W paragrafie 1 stanowi on ,że przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Pozwani nie kwestionowali zaciągnięcia przez nich zobowiązania wobec powoda z tytułu pożyczki , ani wysokości zaległości powstałej z tego tytułu. Proponowali zawarcie ugody dotyczącej spłaty w ratach , a gdyby do niej nie doszło , to wnosili o rozłożenia świadczenia na raty przez sąd.

Zgodnie z art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie (...).

Orzekając na podstawie tego przepisu sąd musi mieć na uwadze interesy obu stron.

Dla dłużnika polega on na możliwości prolongowania terminu zapłaty oraz ustalenia dogodnych dla niego rat. Istotne znaczenie ma także to, że zasądzeniu podlegają tylko odsetki powstałe do dnia wniesienia pozwu . Jeżeli więc dłużnik będzie wywiązywać się z zasad płatności określonych w wyroku , to nie będą one już narastać. Kolejne mogą się bowiem pojawić dopiero wtedy , gdy nie będzie płacić poszczególnych rat. Są one bowiem zasądzone z odsetkami za opóźnienie .

Interes wierzyciela polega na tym ,że chce uzyskać od dłużnika realny zwrot kwoty zobowiązania, bez potrzeby prowadzenia postępowania egzekucyjnego . Skoro raty są dostosowane do aktualnych możliwości płatniczych dłużnika, to daje to szansę na faktyczne zaspokojenie zobowiązania . Bardzo ważne jest natomiast to ,żeby istniała pewność, że rzeczywiście będą one regulowane oraz żeby okres ich płacenia nie był zbyt długi.

Podkreślić należy ,że możliwość rozłożenia w wyroku świadczenia na raty istnieje tylko w „szczególnie uzasadnionych przypadkach” . Jest to podstawowa przesłanka . Nie jest nią tylko posiadanie licznych zadłużeń .

Analizując dalsze przesłanki rozłożenia świadczenia na raty w niniejszej sprawie , należy stwierdzić co następuje :

Brak jest jakichkolwiek realnych , przekonujących podstaw do przyjęcia , że pozwani rzeczywiście spłacaliby zaległość w przypadku rozłożenia jej na raty. Suma ich obecnego zadłużenia jest wysoka i ciągle się zwiększa . Nie wynika to tylko z braku spłaty dotychczasowych zobowiązań , ale także z pojawiania się nowych . Nastąpiło to nawet już po złożeniu dokumentów dołączonych do odpowiedzi na pozew (egzekucja wobec wierzyciela C.) .

Dotychczasowe zadłużenia nie są regulowane . Ma to miejsce pomimo , że powstały one już kilka lat temu i często dotyczą bardzo drobnych kwot dotyczących podstawowych, elementarnych wydatków . Jako przykład można tu wskazać brak zapłaty za wywóz odpadów komunalnych . Wysokość tych kwot to 27,00 zł , a jedna z zaległości wyniosła 11,60 zł. Zadłużenia z tego tytułu ciągną się od stycznia 2017r. , a więc już ponad 2,5 roku. Pozwani nie są więc w stanie uregulować nawet tak drobnych kwot i to przez tak długi okres . Dobitnie świadczy to o ich sytuacji materialnej. Ta sama uwaga dotyczy zaległości z tytułu podatku rolnego i składek w KRUS. Wprawdzie w tych przypadkach kwoty są większe , ale nadal obiektywnie oceniając należy stwierdzić , że są to małe kwoty. Wynikają też one ze zobowiązań o podstawowym charakterze – z danin o charakterze publicznym oraz związanych z zapewnieniem sobie świadczeń leczniczych , czy emerytalnych . Są one płacone na rzecz instytucji publicznych . Egzekucja zaległości jest więc nieuchronna . Mimo to pozwani ich nie regulują i to przez długi okres.

Pozwani płacą tylko za wodę i energię elektryczną . Nasuwa się wniosek ,że robią to dlatego , że bez tych mediów nie sposób żyć , a prowadzenie hodowli byków także nie byłoby możliwe .

O wyjątkowo ciężkiej sytuacji materialnej pozwanych świadczy też to ,że w celu spłaty części zobowiązań wobec banków musieli sprzedać grunty rolne . Ich posiadanie ma natomiast elementarne znaczenie w prowadzeniu działalności rolniczej . Potwierdzeniem tego jest także okoliczność ,że aktualnie muszą dzierżawić grunty , żeby móc wyprodukować paszę dla byków.

Wyniki działalności gospodarczej pozwanego także nie dają podstaw do rozłożenia świadczenia na raty . Nie jest ona bowiem dochodowa . W roku 2017r. zanotowano stratę . Uległa ona powiększeniu w roku następnym o kwotę 18.073,94 zł. Dochody pozwanego są rzadkie i nieregularne . Sam bowiem zeznał ,że pieniądze ze sprzedaży byków uzyskał ostatnio w sierpniu 2018r. , czyli rok temu . Nie wiadomo co się stało z tymi środkami . W każdym razie brak jest podstaw do przyjęcia ,że zostały one przeznaczone na spłatę zobowiązań , skoro nawet nie uregulowano zaległości za wywóz śmieci . O braku dochodu z produkcji rolnej świadczą też pośrednio słowa pozwanego ,że obecne źródło utrzymania stanowią tylko dochody pozwanej .

Wskazać też należy ,że podstawy prowadzenia działalności przez pozwanego są bardzo niepewne. Nie ma własnych zwierząt , lecz są one dostarczane przez kontrahentów . Pozwany świadczy więc na ich rzecz tylko działalności usługową polegającą na tuczu tych zwierząt . Jeżeli więc kontrahenci podjęliby decyzję , o powierzeniu tego zadania komuś innemu , to pozwani byłby pozbawiony jakiegokolwiek dochodu z tego źródła.

Jak już wcześniej wskazano , pozwani nie mają własnych gruntów w celu zapewnienia paszy dla byków . Muszą je dzierżawić. Jeżeli więc wydzierżawiający rozwiązałby umowę , mieliby problem z wyprodukowaniem paszy .

O braku stabilności dochodu z produkcji byków świadczy tak fakt ,że pozwany zajmuje się nią osobiście . Ma natomiast problemy ze zdrowiem , gdyż oczekuje na operację obu stawów biodrowych . Może więc powstać sytuacja ,że ze względów zdrowotnych nie będzie mógł wykonywać pracy fizycznej. Działalność musiałaby więc ulec likwidacji .

Twierdzenie ,że syn pomaga przy bykach jest niewiarygodne , skoro przebywa on za granicą i pracuje tam na swoje utrzymanie . Świadczy to także o tym , że w hodowli byków nie upatruje on obecnie , ani w przeszłości, źródła swojego utrzymania .

Zwierzęta są hodowane w pomieszczeniach , które stanowią własność syna pozwanych . Obecnie nie ma on nic przeciwko temu . W razie jednak zepsucia się stosunków rodzinnych z nim lub gdyby miał on własne plany co do wykorzystania tych pomieszczeń, czy też zbycia nieruchomości , to pozwani nie będą mieli gdzie prowadzić swojej działalności.

Działalność gospodarcza pozwanej także nie daje żadnej rękojmi ,że raty na rzecz powoda byłyby spłacane . Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanych, że działalność ta jest prowadzona , gdyż przecież z czegoś muszą się oni utrzymywać na co dzień. Działalność ta nie jest natomiast nigdzie zarejestrowana i nie ma też żadnych dokumentów finansowo – księgowych z których wynikałoby jaki dochód lub stratę ona przynosi . Ze względu na jej specyfikę jest ona obarczona dużym ryzykiem i niepewnością . Sami pozwani wskazywali ,że dochód jest zróżnicowany , gdyż jest zależny od popytu na tego typu usługi . Jest on natomiast bardzo nieprzewidywalny. Nie da się bowiem przewidzieć , ile w danym miesiącu będzie wesel , biesiad , czy komunii i w ilu z tych przypadków pozwana otrzyma propozycję obsługi tych uroczystości. Z istoty tej działalności wynika też , usługi te dotyczą tylko najbliższych okolic . Pozwana nie może się bowiem reklamować w sposób ogólnie dostępny , skoro nie prowadzi zarejestrowanej działalności . Nie może też zająć się stałym cateringiem , skoro nie ma odpowiedniej do tego bazy lokalowej i warunków wymaganych dla tego typu działalności. Ograniczeniem w jej prowadzeniu jest także to ,że nie może jej świadczyć na rzecz przedsiębiorców , skoro nie wystawia żadnych faktur , ani nawet paragonów fiskalnych .

Twierdzenie, że pozwana ma zamiar rozwinąć działalność w oparciu o środki unijne jest zupełnie hipotetyczne . Pozwani nie wykazali bowiem ,żeby poczyniła ona jakiegokolwiek kroki w celu uzyskania dofinansowania z tego źródła. Poza tym , nie wiadomo jaka byłaby jego wysokość i czy byłoby ono wystarczające. Z zeznań pozwanej wynika ,że konieczne byłoby zaadaptowanie budynku na salę biesiadną . Konieczne byłyby więc prace budowlane , których koszt mógłby być znaczny . Niezbędne byłoby stworzenie zaplecza kuchennego wyposażonego w odpowiednie narzędzia i urządzenia , a także spełniającego szereg wymogów np. sanitarnych . To wszystko z pewnością wymagałoby bardzo dużych nakładów finansowych .

Należy też wskazać ,że w niniejszej sprawie pozwani deklarują raty w wysokości 1.000 zł , podczas gdy obecnie mają znaczne trudności, żeby regulować zbliżone kwoty w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez komornika , a więc w obliczu realnego zagrożenia możliwością sięgnięcia po środki przymusowego wykonania orzeczenia . Pozwany zeznał bowiem ,że jest umówiony z jednym z komorników ,że płaci tyle ile może i są to różne kwoty 500 – 1.500 zł. Nawet więc regulowanie kwot takiego rzędu, zbliżonych do raty deklarowanej dla powoda , stanowi problem i jest obciążone dużą niepewnością skoro ich wysokość waha się i to tak znacznie . Pozwani nie twierdzą też ,żeby jakieś inne jeszcze zobowiązania regulowali w ratach . Z tych przyczyn również nie ma żadnej pewności ,że raty po 1.000 zł byłyby płacone i to w sposób regularny .

Nie wiadomo także ,dlaczego wobec tylu zadłużeń i to często zadawnionych , pozwani mieliby dokonywać regularnych spłat tylko na rzecz powoda w niniejszej sprawie i to tylko z tytułu tego jednego zadłużenia wobec niego ? Ich propozycję zawarcia ugody , a także wniosek o rozłożenie świadczenia na raty w wyroku , należy więc odczytywać wyłącznie jako zamiar odsunięcia w czasie płatności chociażby tego jednego z licznych zadłużeń .

Wysokość rat zaproponowanych przez pozwanych była sprzeczna z interesem powoda polegającym na uzyskaniu świadczenia w terminie , który nie byłby zbyt długi . Mając na uwadze kwotę roszczenia dochodzonego w niniejszej sprawie , ich płatność trwałaby przez 8 lat i 9 miesięcy od daty wydania wyroku . Jest to zbyt długi okres , którego nie można zaakceptować .

Oceniając dowody w niniejszej sprawie , należy podkreślić ,że zgodnie z art. 6 k.c. to na pozwanych ciążył ciężar wykazania okoliczności przemawiających za potrzebą rozłożenia świadczenia na raty w wyroku . Nie udowodnili oni tych okoliczności . Wręcz przeciwnie. Na podstawie ich przesłuchania oraz przedłożonych przez nich dokumentów można jedynie stwierdzić ,że wykazali tylko swoją trudną sytuację materialną . W tym zakresie sąd uznał te dowody za wiarygodne, uzupełniające się i tworzące logiczną całość . Z faktu posiadania zadłużenia nie można natomiast wyprowadzać niejako automatycznie wniosku o potrzebie rozłożeniu świadczenia na raty, o czym już wcześniej była

mowa . Zasadą jest spełnienie świadczenia zgodnie z jego treścią – art. 354 § 1 k.c. Rozłożenie go przez sąd na raty jest więc możliwością wyjątkową i to bardzo ograniczoną , gdyż dopuszczalną tylko w „szczególnie uzasadnionych wypadkach”.

Mając na uwadze powyższe ustalenia i rozważania , sąd w całości zasądził żądanie objęte pozwem , wraz z kosztami procesu , a wniosek pozwanych oddalił.

Na zwrot kosztów składały się kwoty : 1.358,00 zł i 4.073,00 zł – opłata od pozwu , 5.400,00 zł – wynagrodzenie pełnomocnika , 17,00 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa - razem 10.848,00 zł.